

ПРЕАМБУЛА

Львівська міська рада як представницький орган місцевого самоврядування, виражаючи волю і інтереси територіальної громади м.Львова, усвідомлюючи свою відповідальність за соціально-економічний та культурний розвиток міста, прагнучи створення гідних умов життя в місті, дотримання прав і свобод громадян, поваги до честі та гідності львів'ян, піклуючись про зміцнення громадянської злагоди та забезпечення соціальної стабільності у місті, керуючись положеннями Конституції України, Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", Загальної декларації прав людини, Європейської Хартії про місцеве самоврядування, Європейської Хартії міст та іншими нормативно-правовими актами і загально визнаними міжнародно-правовими стандартами щодо місцевого самоврядування, враховуючи вікові національно-культурні та соціально-економічні традиції місцевого самоврядування у м.Львові, приймає Статут територіальної громади міста Львова.

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Правова основа Статуту

1. Статут територіальної громади міста Львова (надалі – Статут) є основним нормативно-правовим актом територіальної громади, визначає правові, організаційні і фінансові засади здійснення місцевого самоврядування у м.Львові, а також статус територіальної громади міста і її членів, особливості територіального устрою міста, принципи участі членів територіальної громади у здійсненні місцевого самоврядування.

2. Статут має вищу юридичну силу стосовно інших актів органів і посадових осіб місцевого самоврядування у м.Львові. Акти органів і посадових осіб місцевого самоврядування у м.Львові повинні видаватись на основі положень цього Статуту та не суперечити їм.

3. Предметом правового регулювання Статуту є:

3.1. Права та обов'язки членів територіальної громади, посадових осіб місцевого самоврядування.

3.2. Форми участі членів територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення.

3.3. Принципи, на яких базується діяльність територіальної громади в майновій та фінансовій сферах, механізми та порядок реалізації органами місцевого самоврядування гарантованого Конституцією та законами України права комунальної власності.

3.4. Порядок здійснення контролю за діяльністю органів та посадових осіб місцевого самоврядування, застосування інших механізмів їх відповідальності перед територіальною громадою.

Стаття 2. Загальна характеристика міста

1. Місто Львів розташоване у верхів'ях річки Полтва, притоки річки Західний Буг, на пограниччі трьох географічних країв – Поділля, Розточчя та Волині, кожному з яких притаманні своєрідні риси.

Географічні координати міста – 49° 51' північної широти та 24° 02' східної довготи. Найвища точка біля м.Львова – Чортівська скеля у Винниках (418 м над рівнем моря), а у самому місті – гора Високий Замок (413 м над рівнем моря). Найнижча точка у місті – 245 м над рівнем моря.

Розташування м.Львова на лінії головного європейського вододілу, його однакова відстань у 600 км від Балтійського та Чорного морів та відсутність великої ріки визначають континентальне положення міста.

2. Місто Львів згідно з адміністративно-територіальним поділом України належить до Львівської області, має статус міста обласного значення і є обласним центром.

Стаття 3. Історична довідка

Місто засноване королем Галицько-Волинської держави Данилом і назване ім'ям його сина Лева. Перша письмова згадка про м.Львів у Галицько-Волинському літописі датована 1256 роком.

Завдяки вдалому географічному розташуванню протягом своєї історії місто завжди перебувало на чільних позиціях у Європі незалежно від того, у складі яких держав воно перебувало. Сюди на запрошення Данила, Лева і їх нащадків з'їжджаються німці, вірмени, угорці, сарацини, євреї, чехи й представники інших національностей, заснують власні громади, будують святині.

У кінці 13 століття м.Львів отримало Магдебурзьке право.

У 1356 році м.Львову було повторно надано магдебурзьке право, місто перетворилося на один з провідних європейських центрів розвитку ремесел й торгівлі, зокрема зі Сходом. Місто карбує власну монету. Тут діють три єпископства: православне, католицьке й вірменське.

Протягом 1387-1772 років м.Львів перебувало у складі Речі Посполитої. У м.Львові виникло перше в Україні братство, статут якого 1586 року підтвердив патріарх, а за кілька років воно отримало право ставропігії (церковної автономії). Братство заснувало власні школу, шпиталь, друкарню, стало загальноукраїнським центром освіти, науки й культури. Тут працювали А.Еласонський, П.Беринда, навчалися брати Зизанії, Петро Могила. Католики пишалися заснованою на початку 17 століття Єзуїтською колегією, у якій викладав Б.Гербест, вчилися відомі діячі, у тому числі й українці - гетьман Б.Хмельницький, славний мандрівник В.Григорович-Барський. Вірмени м.Львова по праву гордилися першим писемним зводом законів, власною академією і банком.

У 16-17 століттях – м.Львів - найбільше місто України, удвічі більше за м.Київ. У цей період у м.Львові з'явилася перша в Україні друкована книга –

“Апостол” І.Федорова (1574 рік), пошта (1629 рік) та один з найстаріших університетів у Центрально-Східній Європі (1661 рік). Італійські та інші зодчі створили шедеври архітектури - Успенську церкву й вежу Корнякта, монастирі Бернадинів, Єзуїтів і Кармеліток, ансамбль площі Ринок.

З 1772 року по 1918 рік м.Львів входило до складу Австрійської (пізніше Австро-Угорської) імперії. Місто стало політичним і адміністративним центром провінції, яка офіційно називалася Королівство Галичини й Володимирії. Тут діяв Галицький сейм. Львів перетворився на великий осередок культурного життя українців, поляків, вірмен, євреїв, австрійців, датчан, французів. Місто стало епіцентром взаємодії культур Сходу і Заходу.

У цей період у м.Львові збудували два театри європейського значення: Скарбківський (тепер - Національний академічний український драматичний театр імені Марії Заньковецької) і Великий (тепер - Львівський національний академічний театр опери та балету імені Соломії Крушельницької), реорганізували університет, заснували Політехніку, консерваторію. Розвивалася видавнича справа, зокрема у 1776 році побачила світ перша в Україні газета - "Gazette de Leopol". У м.Львові народжувалися технічні й наукові винаходи, впроваджувалися передові технології. Саме тут вперше у світі було запущено повітряну кулю на рідкому паливі (1784 рік) та винайдено газову лампу (1853 рік). Також у цей період у місті було відкрите залізничне сполучення (1861 рік), з'явився міський телефон (1884 рік), почала діяти лінія електричного трамвая (1894 рік), впроваджено електричне освітлення вулиць (1900 рік).

У 1870 році у м.Львові було запроваджено місцеве самоврядування, закріплене у статуті міста.

Для українців м.Львів стало центром культурного, економічного, наукового й політичного життя. Тут у 1848 році вийшла перша газета українською мовою "Зоря Галицька", діяли українські товариства "Просвіта", Наукове товариство ім.Шевченка, "Сільський Господар", банк "Дністер". Тут жили й творили видатні українці І.Франко, М.Грушевський, С.Крушельницька, Л.Курбас, поляки С.Гоцинський, А.Гроттгер, К.Шайноха, А.Фредро, євреї М.Балабан, Ш.Алейхем, австрійці Й.Лізганігг, Ф.-К.Моцарт, А.Шімзер, француз А.М.Пер'є, голландець Я. де Вітте, італієць П.Філіппі та багато інших.

У 1918 році м.Львів було проголошене столицею Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР). Під час німецької окупації (1941-1944 років) 30 червня 1941 року у будинку наукового товариства "Просвіта" у м.Львові було проголошено Акт відновлення Української Держави.

З 1939 до 1991 років місто перебувало у складі УРСР. Місто стало осередком підпільної боротьби, виник рух дисидентів (активісти руху В.Чорновіл, брати Горині, подружжя Калинців). Разом з тим саме у цей час у місті виникло багато наукових і технічних підприємств. Львівський автобусний завод у 1951 році випустив перші в Україні автобуси, з'явилися тролейбуси. У 60-70-х роках у м.Львові виробляли кращі у СРСР пиво,

цукерки, телевізори ("Електрон"). У 1971 році засновано перший в Україні музей під відкритим небом "Шевченківський гай", у якому є шість старовинних церков. Такої кількості культових споруд немає у жодному музеї світу. У 1981 році у м.Львові було засновано "Арсенал" - перший в Україні музей зброї.

На цей час у Львові функціонує понад 60 музеїв і 100 храмів різних конфесій.

Львів постійно був центром українського національно-визвольного руху, що відіграло важливу роль у проголошенні державної незалежності України. 17 вересня 1989 року у м.Львові відбулася стотисячна демонстрація за відродження української незалежності і Української греко-католицької Церкви. 3 квітня 1990 року над львівською Ратушею замайорів синьо-жовтий прапор. Львів першим в Україні відновив давній міський герб, затвердив міську хоругву.

У 1998 році ансамбль історичного центру м.Львова і Собор святого Юра були визнані ЮНЕСКО об'єктами світової культурної спадщини.

27 червня 2001 року у м.Львові відбулася акція за участі найбільшої кількості людей в історії України: на Літургії у візантійському обряді, яку відслужив Папа Римський Іван Павло II на львівському іподромі були присутні близько півтора мільйона осіб.

Стаття 4. Територіальна громада м.Львова

1. Територіальну громаду м.Львова складають мешканці міста – львів'яни, які об'єднані проживанням в адміністративних межах м.Львова.

Члени територіальної громади м.Львова – це львів'яни, які зареєстровані у відповідних органах влади як постійні мешканці міста.

2. Територіальна громада м.Львова є первинним суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій та повноважень.

3. Територіальна громада м.Львова здійснює місцеве самоврядування як безпосередньо, так і через Львівську міську раду, її виконавчі органи та посадових осіб, а також через Львівську обласну раду, яка представляє спільні інтереси всіх сіл, селищ і міст Львівської області.

4. Територіальна громада м.Львова має право вирішувати всі питання місцевого значення, які пов'язані з життєдіяльністю членів територіальної громади міста, а також розвитком м.Львова, що віднесені Конституцією та законами України до відання місцевого самоврядування.

Стаття 5. Завдання територіальної громади м.Львова

1. Територіальна громада м.Львова сприяє зміцненню суспільної злагоди, забезпеченню прав і свобод людини та громадянина, збільшенню соціального капіталу міста, утворенню у м.Львові гідних людини умов життя, праці та відпочинку.

2. Визнання, дотримання і захист конституційних прав і свобод людини та громадянина – обов'язок територіальної громади і всіх інших суб'єктів місцевого самоврядування.

3. Завданнями територіальної громади м.Львова є:

3.1. Створення кожному львів'янину безпечних для життя і здоров'я умов проживання.

3.2. Задоволення духовних і матеріальних потреб львів'ян, забезпечення їхнього добробуту, права на гідне і заможне життя.

3.3. Забезпечення соціально-економічного та культурного розвитку міста, розбудова місцевої промисловості на рівні найсучасніших

досягнень людської цивілізації, сприяння залученню інвестицій, активізації підприємницької діяльності.

3.4. Збереження і реставрація історичних пам'яток і споруд, розвиток якісної сучасної архітектури, формування естетичного зовнішнього вигляду міста.

3.5. Створення системи гарантованої соціальної підтримки сім'ї та малозабезпечених громадян, комунальної мережі закладів охорони здоров'я, дошкільного виховання і початкової освіти.

3.6. Розширення пільгових, доступних для різних категорій населення форм користування соціально-культурними, спортивними закладами, спорудами міста.

3.7. Забезпечення у межах своїх повноважень високої якості житлово-комунальних послуг, зокрема утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, централізованого постачання холодної і гарячої води, водовідведення, газо- та електропостачання, централізованого опалення тощо.

3.8. Створення умов для працевлаштування львів'ян та їх матеріально-фінансової самостійності.

3.9. Забезпечення достатньої пропозиції та вибору доступного за ціною житла, будівництво об'єктів соціально-культурного призначення.

3.10. Розвиток у місті ефективних комунальної, виробничої, транспортної систем.

3.11. Забезпечення різноманітного асортименту доступних та якісних послуг і товарів.

3.12. Надання підтримки у розвитку національних, вікових, фахових, культурних, релігійних та інших груп населення, створення умов для їх діяльності і мирного співіснування, участі у них широкого кола міських жителів.

3.13. Створення умов для діяльності громадських організацій, засобів масової інформації у місті.

3.14. Оптимізація використання природних ресурсів в інтересах сьогодення і майбутнього львів'ян.

3.15. Збереження добросусідських стосунків з іншими територіальними громадами України, налагодження партнерських зв'язків з іноземними містами та країнами, залучення їхнього позитивного досвіду.

Стаття 6. Символіка територіальної громади м.Львова

1. Територіальна громада м.Львова має власний герб, хоругви та інші символи (надалі – місцева символіка), що відображають історичні, культурні, духовні та інші особливості і традиції міста (опис Герба та Великого Герба м.Львова і хоругви наведений у додатку 1 до цього Статуту).

До місцевої символіки належать також назви чи зображення архітектурних та історичних пам'яток м.Львова.

2. Використання місцевої символіки та назви міста з комерційною метою (у назвах підприємств, товарних знаках, назвах продукції тощо) допускається тільки за наявності дозволу на використання місцевої символіки та за умови сплати збору у встановленому порядку.

Зміст, перелік місцевої символіки та порядок отримання дозволу на використання місцевої символіки визначаються окремим Положенням, яке затверджує міська рада.

3. Міський голова, міська рада та її виконавчі органи мають свої бланки із зображенням герба міста і своїм найменуванням.

Стаття 7. День міста та інші святкові дні

1. Свято м.Львова відзначається у першу неділю травня щороку і присвячується до дня Святого Юрія – патрона і покровителя міста.

День міста – загальноміське свято, яке супроводжується урочистостями та масовими заходами.

2. Проявляючи повагу до історичних традицій міста, турбуючись про їх збереження і збагачення за рішенням міської ради можуть встановлюватись і інші святкові дні.

Стаття 8. Почесні відзнаки територіальної громади м.Львова

1. Львів'яни та інші особи, які відзначились самовідданим служінням м.Львову або добродійною діяльністю задля блага громади, зробили значний особистий внесок у соціально-економічний розвиток міста, підвищення добробуту львів'ян, примноження культурних, духовних надбань та інших цінностей громади міста, зміцнення місцевого самоврядування і демократії, нагороджуються почесними відзнаками територіальної громади м.Львова.

2. Згідно з Положенням про почесні відзнаки територіальної громади м.Львова, яке затверджує міська рада, та за рішенням міської ради львів'яни та інші особи можуть бути нагороджені однією з таких відзнак:

2.1. Почесний громадянин міста Львова.

2.2. Львів'янин року.

2.3. Шляхетна львівська родина.

3. Кожному нагородженому вручається диплом, а факт нагородження відзнакою територіальної громади м.Львова вписується у Книгу пошани м.Львова.

4. Підстави та порядок нагородження, а також статус нагороджених осіб визначаються згідно з Положенням про почесні відзнаки територіальної громади м.Львова.